

σιν αύτὰ τὰ θεμέλια τῆς κοινωνίας. Άς ἔξετά-
σωμεν κατὰ πρῶτον τὰς πλάνας τὰς έλαπτού-
σας τὴν ψυχὴν ἡμᾶν.

*Επειτα τὸ τέλος.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ

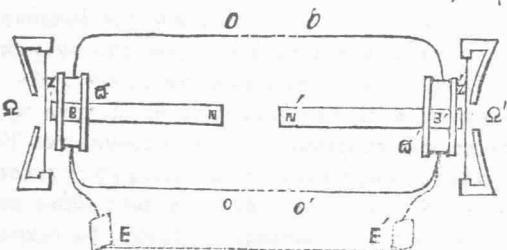
Συνίγεια καὶ τέλος: ίδι σ. 202.

B'

Περιγραφὴ καὶ ἐνέργεια τοῦ τηλεφώνου.

18. Τῶν προκαταρκτικῶν γνώσεων καταλη-
πτῶν γενομένων, ὡς ἀπαραιτήτων πρὸς ἐντελῆ
ἔξήγησιν τοῦ τηλεφώνου,¹ ἀρχόμεθα νῦν τῆς
περιγραφῆς καὶ ἐνέργειας αὐτοῦ.

Περιγραφὴ. Ο μαγνήτης BN ἐντὸς κιβω-
τίου κείμενος (Σχ. 16), στηρίζεται ἐπὶ ξύλου
δριζοντίως, εἰς δὲ τῶν πόλων αὐτοῦ περιβάλ-
λεται ὅπερ νήματος χαλκοῦ, λίαν λεπτοῦ, περι-

Σχ. 16

κεκαλυμμένου μὲν μέταξιν, δι' ἐπαναληπτικῶν
δὲ γύρων σχηματίζει πηνίον π μικρὸν τὸ μῆκος.

Τὰ δύο πέρατα ο, ο τοῦ νήματος τούτου συ-
νάπτομεν πρὸς τὰ πέρατα ο', ο' ἐέρου νήματος
ἐπιμηκεστάτου, διευθυνομένου ἐπὶ παραδείγματι
ἔξ Αθηνῶν, ἔνθα κείται ὁ ῥηθεὶς μαγνήτης BN,
εἰς Πειραιᾶ, ἔνθα ἀρικνούμενον τοῦτο περιβάλ-
λει τὸ πέρας ἐτέρου μαγνήτου δυοῖσι, τοῦ BN',
καὶ σχηματίζει πηνίον π' περὶ τὸν πόλον αὐ-
τοῦ, ἐκεῖθεν δὲ ἐπανερχόμενον εἰς Αθήνας²
προσκολλᾶται εἰς τὸ ἔτερον πέρας ο τοῦ πηνίου
π καὶ οὗτος ἀποτελεῖται ἡ συνέχεια τοῦ νήμα-
τος ἀπανταχοῦ τοῦ μήκους αὐτοῦ, ἀνευ δια-
κοπῆς, ἔξ Αθηνῶν εἰς Πειραιᾶ καὶ ἐκ Πειραιῶς,
εἰς Αθήνας.

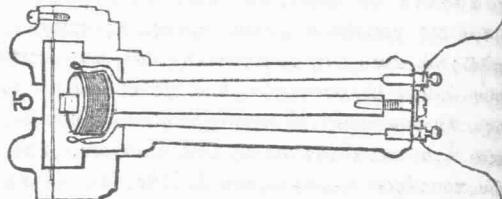
Ἐνώπιον τοῦ πόλου τοῦ μαγνήτου BN στη-
ρίζεται ὁρθὸν, ἵτοι καθέτως τῷ μαγνήτῃ, ἔλα-
σμα σιδηροῦν Z λεπτὸν, μικρὸν καὶ κυκλοτερὲς,
ἀπέχον μὲν ἐλάχιστον ἐκ τοῦ πόλου τοῦ μα-
γνήτου, μὴ ἐφκπτόμενον δὲ τούτου. Παρὰ τὸ ἔ-
λασμα τοῦτο Z ὑπάρχει χώνη, ἵτοι κοιλότης
κωνικὴ, ἡ Ω, ἔχουσα τὴν κορυφὴν τοῦ κώνου
ἐστραμμένην πρὸς τὸ ἔλασμα Z, τὴν δὲ βάσιν
αὐτοῦ πρὸς τὰ ἔξω.

Τὸ ὅλον σύστημα, συγκείμενον ἐκ τοῦ μα-

1. Οἱ Γερμανοὶ δὲν ἔνεκρινον τὴν λέξιν τηλέφωνον ως τὰ λοιπὰ ἔθνη· τὸ οὖς αὐτῶν ἀρέσκεται εἰς τὰ ίδια καὶ ἔ-
κλεσσαν Fernsprecher.

2. Γὸ μῆκος τοῦ νήματος τοῦ ἔκ Πειραιῶς εἰς Αθήνας
ἐπανερχομένου, δύναται νὰ ἀντικαταστήσῃ ἡ γῆ, ὡς καὶ
εἰς τὸν κοινὸν τηλέγραφον Mors, ἐμβαπτιζομένων τῶν
περάτων ο', ο' ἐν τῇ γῇ, περατουμένων δὲ εἰς μεταλλικὰ
ἔλασματα E, E.

γνήτου BN', τοῦ ἔλασματος Z καὶ τοῦ κώνου
Ω, εὑρίσκεται ἐγκεκλεισμένον ἐν κιβωτίῳ ἐκ
ξύλου στερεοῦ (Σχ. 17), ἐξωτερικῶς ὅμοιοσχή-

Σχ. 17

μονι πρὸς τὸ ἐσωτερικὸν σύστημα.

Καὶ τὸ μὲν ἐν Αθήναις σύστημα, δταν χρη-
σιμένη πρὸς ἔξαποστολὴν εἰδήσεων εἰς Πειραιᾶ,
καλεῖται Ἀγγελιοδότης ή Ἀγγελιώτης, τὸ δὲ
ἐν Πειραιᾷ, ἐντελῶς ὅμοιον τὴν κατασκευὴν, δταν
χρησιμένη ἵνα δέχηται τὰς ἔξ Αθηνῶν ἀγ-
γελίας, καλεῖται Ἀγγελιοδόχος, δύναται δὲ νὰ
χρησιμέσῃ ἐκάτερον τούτων καὶ ὡς ἀγγελιώ-
της καὶ ὡς ἀγγελιοδόχος, διότι ἐκάτερα ἐντε-
λῶς ὅμοια τὴν κατασκευὴν τὸ δὲ μεταξὺ τῶν
δύο πόλεων συνεχὲς μεταλλικὸν νῆμα ποσ' ο' οπ
καλεῖται Ἀγγελιοφόρον νῆμα.

19. Ερέγρεια. Προκειμένου νὰ μεταβιβασθῇ
ἀγγελία ἔξ Αθηνῶν εἰς Πειραιᾶ, δ ἀνθρωπὸς τί-
θοι τὸ στόχον αὐτοῦ εἰς μικρὸν ἀπόστασιν ἐκ
τῆς βάσεως τοῦ κώνου Ω καὶ προφέρει καθαρῶς
ἐκάστην λέξιν τῆς ἀγγελίας· δὲ ἐν Πειραιῇ ἀ-
κρούμενος, ἔχων ἐφηρμοσμένον καλῶς τὸ οὖς
αὐτοῦ εἰς τὴν βάσιν τοῦ κώνου Ω', ἵνα μὴ πα-
ρεντίθενται ἐξωτερικοὶ φόφοι, ἀκούει τὴν ἀγγε-
λίαν ὡσανεὶ δ ἐν Αθήναις ὡμίλει ἐνώπιον αὐ-
τοῦ μὲ τὴν ἴδιαν αὐτοῦ φωνὴν, δύναται σαν ὅ-
μως ἐλαχίστην καὶ ἀνεπαίσθιτον ἀλλοίωσιν.
Πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τῆς μεταβολῆς τῆς ἀγγε-
λίας ἔξ Αθηνῶν εἰς Πειραιᾶ, δ ἀγγελιώτης καὶ
δ ἀγγελιοδόχος ἐκτελοῦσιν ἔργον τὸ ἔξτης:

Τῆς φωνῆς ἐν Αθήναις φωνουμένης, ἐν τῷ
κώνῳ Ω, δ ἀκρὸν πάλλεται καὶ τίθοιν εἰς δμοίαν
παλμικὴν κίνησιν τὸ ἔλασμα Z, καθ' ἀ εἰρηται
(§ 2).

Ἐὰν δη ἡ φωνὴ μεγάλη, ἐντατικὴ, οἱ παλμοὶ
τοῦ ἔλασματος Z ἔχουσι μεῖζον πλάτος ή ἐὰν δη
φωνὴ ἀσθενής (§ 3).

Ἐὰν δὲ ἡ φωνὴ δεῖξει, οἱ παλμοὶ τοῦ ἔλά-
σματος Z γίνονται ταχύτεροι, ἵτοι πλείονες
κατὰ δεύτερον λεπτόν (§ 3). Φωναὶ δὲ κατ' ἐ-
λάχιστον ἀπ' ἀλλήλων διαφέρουσαι τὴν ἐντα-
σιν, τὴν δεύτητα, τὴν ποιότητα κτλ. γίνονται
πρόξενοι παλμῶν εἰς τὸ ἔλασμα Z διαφόρων ἐ-
πίστης, κατὰ τὸν βαθμὸν τῆς ἐνέργειας. Επειδὴ
δὲ οἱ παλμοὶ τοῦ ἔλασματος Z, μὲ τὰς ἀλλοιώ-
σεις αὐτῶν τὰς διαδοχικὰς καὶ ποικίλας, πλη-
σίζουσιν εἰς τὸν μαγνήτην BN τὸ ἔλασμα Z ή
ἀπομακρύνουσιν αὐτὸν ἐκ τούτου μᾶλλον ή ἔτ-
τον, ἔστιν δὲ καὶ κατ' ἐλαχίστην ποσότη-

τα, ἔπειται, κατὰ τὰ ῥηθέντα (§ 8), ὅτι μεταβολὴ τῆς ἀποστάσεως τοῦ ἐλάσματος Ζ' ἐκ τοῦ μαγνήτου, γίνεται πρόξενος μεταβολῆς τῆς μαγνητικῆς ἐντάσεως τοῦ μαγνήτου NB, ἐπότε, κατὰ τὰ εἰρημένα (§ 9), ωρισμένη ἐντάσις μαγνητική τοῦ BN γίνεται πρόξενος ἡλεκτρικοῦ φύματος ὠρισμένου τὴν ἐντάσιν εἰς τὸ νηματοῦ π (§ 17). Ἐνι λόγῳ, μεταβολὴ τῆς φωνῆς συνεπιφέρει τὴν μεταβολὴν τῶν παλμῶν τοῦ ἐλάσματος Ζ, αὐτὴ δὲ τὴν τῆς ἐντάσεως τοῦ μαγνήτου BN καὶ αὐτὴ τέλος τὴν τοῦ ἡλεκτρικοῦ φύματος, οὗτον γίνεται πρόξενος ἡ μαγνητικὴ ἐπίδρασις (§ 17).

Καὶ ταῦτα μὲν γίνονται εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις ἀγγελιώτην, ἔξετάσωμεν δὲ νῦν τί γίνεται εἰς τὸν ἐν Πειραιεῖ ἀγγελιοδόχον.

Ἐστω ὅτι ὁ ἀποστέλλων ἔξι Ἀθηνῶν ἀγγελίαν ἔχει τὸ στόμα αὐτοῦ εἰς τὴν θάσιν τοῦ κώνου Ω καὶ ἐκβάλλει ἐν πρώτοις τὴν φωνὴν ακαθαρῶς ἐκ ταύτης ἐγείρεται κατὰ τὰ ἄνω εἰρημένα ἡλεκτρικὸν φύμα, ὅπερ διακύνει ἐν ἀκαρεῖ ὅλον τὸ μῆκος τοῦ ἀγγελιαφόρου νήματος. Κατὰ τὴν διάβασιν δὲ αὐτοῦ διὰ τοῦ πηνίου π' ἐν Πειραιεῖ, ἐπιδρῷ ἐπὶ τοῦ πόλου Β' τοῦ μαγνήτου BN' καὶ κατὰ τὰ εἰρημένα (§ 8, Βο'), αὐξάνει τὴν μαγνητικὴν ἐντάσιν αὐτοῦ, ἔλκει ἐπομένως ὁ πόλος Β' τὸ ἐλασμα Z' καὶ τόσῳ μᾶλλον, ὃσον ἡ αὔξησις τῆς ἐντάσεως τοῦ μαγνητισμοῦ ὑπῆρξε μείζων.

Ἡδη δὲ ἐκ τῆς ἔλξεως ταῦτης τοῦ ἐλάσματος Ζ' καὶ τῆς ἐπανόδου τούτου ὡς ἐλαστικοῦ εἰς τὴν ἀρχικὴν αὐτοῦ θέσιν μετὰ τὴν διάβασιν τοῦ ἡλεκτρικοῦ φύματος, προέρχεται εἰς τὸν περιβάλλοντα τὸ ἐλασματικόν παλμικὴ κίνησις δρούσις τῇ τοῦ ἐλάσματος Ζ, ἥτις διαδίδεται ἀκριβῶς καὶ οὖν ὑπάρχει, εἰς τὸ τυμπανόφραγμα τοῦ ὡτὸς (§ 2), ὅπερ ἔχει ἐπεριδόμενον εἰς τὴν θάσιν τοῦ κώνου Ω' δὲ ἐν Πειραιεῖ δεχόμενος τὴν ἀγγελίαν ἀνθρώπος καὶ ἀκούει τὴν φωνὴν α. Καὶ ἀν μὲν ἐφώνησεν δὲ ἐν Ἀθήναις τὴν φωνὴν α μεγάλως, ἥτοι ἐντατικῶς, ὥστε προηῆθε πλάτος μέγα εἰς τοὺς παλμοὺς τοῦ ἐλάσματος Ζ, δὲ ἐν Πειραιεῖ ἀκούει τὴν φωνὴν α ἐντατικὴν, ἐὰν δὲ ἐφώνησεν αὐτὴν ἀσθενῶς, τὸ προελθόν εἰς τοὺς παλμοὺς πλάτος ὑπῆρξε μικρὸν καὶ ἐπομένως ἀκούει ταῦτην ἀσθενῆ. Ἐὰν δὲ δέξειται τὴν φωνὴν α ἐφώνησεν ἐν Ἀθήναις, δέξειται ἐπίσης ἀκούεται αὐτὴ καὶ ἐν Πειραιεῖ, τῶν δύο ἐλασμάτων Z καὶ Z' παλλομένων ἀκριβῶς κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, τελούντων ἵσους παλμούς εἰς ἵσους χρόνους, ἥτοι σχηματιζόντων ταυτοηγίαν [unison].

Ἐὰν δὲ δὲ ἐν Ἀθήναις φωνῇ διαδοχικὰς φωνὰς καθαρὰς καὶ θραδέως, οἷον τὴν λέξιν Θεός, τὰ διαδοχικῶς διερχόμενα φύματα, διαφέροντα δὲ ἀλλήλων, ἐγέρουσι διαδοχικοὺς παλμούς εἰς τὸ ἐν Πειραιεῖ ἐλασμα Z' διαφέροντας ἐπίσης, δ-

μοίους δὲ πρὸς τοὺς τοῦ ἐλάσματος Ζ' διὰ ταῦτα οἱ παλμοὶ τοῦ ἐλάσματος Ζ', διαδιδόμενοι εἰς τὸν περιβάλλοντα ἀέρα δρούσις κατὰ πάντα πρὸς τοὺς τοῦ Ζ, γίνονται πρόξενοι παλμῶν δρούσιν εἰς τὸ τυμπανόφραγμα τοῦ ὡτὸς τοῦ ἀκροωμένου, ἐξ ὧν καθίσταται αὐτῷ ἀκουστὴ ἡ λέξις Θεός, ἔχουσα ἀναγκαῖας τὸν ὕδιαζοντα χαρακτῆρα τῆς φωνῆς ἐκείνου, διτις ἐφώνησεν αὐτήν.

Εἰς τὴν ἐνέργειαν ταῦτην παρατηροῦμεν ὅτι ὠρισμένοι παλμοὶ τοῦ ἐν Ἀθήναις ἐλάσματος Ζ, γίνονται πρόξενοι ἡλεκτρικοῦ φύματος ὠρισμένου, τοῦτο δὲ γίνεται πρόξενον παλμῶν ἐκτελῶς δρούσιων εἰς τὸ ἐλασμα Z' οἱ παλμοὶ λοιπὸν τοῦ ἐλάσματος Ζ εἰσὶν αἴτιον ἐν Ἀθήναις, οἱ παλμοὶ δὲ τοῦ ἐλάσματος Ζ' εἰσὶν ἀποτέλεσμα ἐν Πειραιεῖ. Τῶν ἐλασμάτων Ζ καὶ Ζ' τελούντων τοὺς αὐτοὺς παλμοὺς κατὰ δεύτερον λεπτὸν καὶ ταυτοχούντων, οὐδόλως παράδοξον ἀναπνοή, ένικε, γέλως, συριγμὸς καὶ τὰ τοιαῦτα, νὰ γίνονται ἀκουστὰ διὰ τοῦ τηλεφώνου καὶ ἀκριβῶς καθ' ὃν τρόπον ἐκφέρονται. Ὡσαύτως δταν χορδὴν τεταρμένην εἰς βαθμὸν ὠρισμένον ἡ ἐλασματικὴ φύλινον ὠρισμένον τὸ μέγεθος πλάξωμεν διὰ τοῦ πλήκτρου, τότε πάλλεται ὡς τὸ τυμπανόφραγμα (Σχ. 2), ἥτοι ἐκτελεῖ παλμοὺς κατὰ δεύτερον λεπτὸν λεπτὸν ὠρισμένους, οἷον 856· ἐν τούτων προέρχεται ἀκουστὸς ἡχος ὠρισμένος, ὁ λαζ, οὐδέποτε ἄλλος διέτερος ἡ θαρρύτερος.

Ο περιβάλλων πανταχόθεν τὴν χορδὴν ἡ τὸ ἐλασματικὸν πλάξωμα ἀήρ παλλεται καὶ οὗτος κατὰ πάντα δρούσις πρὸς τὴν χορδὴν ἡ τὸ ἐλασματικὸν, ἥτοι ἐκτελεῖ τοὺς αὐτοὺς παλμοὺς κατὰ δεύτερον λεπτὸν· τοσούτους δὲ ἐκτελεῖ καὶ τὸ ἐν Ἀθήναις σιδηροῦν ἐλασμα Z, ἀν τὸ ἐλασματικὸν πλάξωμα τὸ οὐδέλινον τὴν φωνὴν Ω· ἐπειδὴ δὲ τοσούτους παλμοὺς κατὰ δεύτερον λεπτὸν ἐκτελεῖ ἀκριβῶς καὶ τὸ ἐν Πειραιεῖ ἐλασμα Z', ἔπειται ὅτι καὶ τοῦτο ἐκβάλλει ἀναγκαῖας τὸν αὐτὸν ἡχον λαζ, καὶ γίνεται ἀκουστὸς ἐν Πειραιεῖ.

Παρατηροῦτέον δτι τὰ ἐν τῷ τηλεφώνῳ ἐπενεργοῦντα αἴτια καθ' ἐκατὰ μέν εἰσιν ἀσθενῆ, οἷον φωνὴ, ἀναπνοή, ἀήρ, ἐλασματικὸν φύμα, παρέπεται δὲ τελικὸν ἀποτέλεσμα γινόμενον εἰς μεγίστην ἀπόστασιν αἰσθητὸν ἡμῖν, ἀλλ' ἐπὶ τίνος δργάνου;· Ἐπὶ τοῦ λεπτοτάτου τὴν κατεσκευὴν, καὶ σοφῶς πεποιημένου,· ὅπερ δὲν κατεσκευασαν ἀνθρώπου χειρες, τοῦ ὡτὸς, οὗτοις δὲ μεμβράνα, ἥτις χρησιμεύει ὡς τυμπανόφραγμα, τίθεται εἰς παλμικὴν κίνησιν ὑπὸ ἀσθενεστάτης ἐξωτερικῆς ἐνεργείας, ἔνεκα τῆς τάσεως, ἥν λαμβάνει δταν ἀκροωμένοι προσέχωμεν τὸν νοῦν.

Παρατηρήσεις. *

Α') Διὰ τοῦ ὑποδρυγίου χαλκοῦ γάμματος,

1. Ιδὲ περὶ ὡτὸς εἰς τὸ «Περὶ ἀέρος καὶ τῶν ἐνεργειῶν αὐτοῦ» πόνημα γάμμα.

τοῦ κοινωνοῦντος τὴν Γαλλίαν μετὰ τῆς Ἀγγλίας, ἔχοντος μῆκος 34 χιλιάδων μέτρων μεταξὺ Saint-Margaret ἐπὶ τῆς Ἀγγλικῆς παραλίας πλησίου τῆς Douvre καὶ τῆς Sangatte πλησίου τῆς πόλεως Callais ἐπὶ τῆς παραλίας τῆς Γαλλίας, ἀντηλλάγησαν συνδιαλέξεις διάφοροι: διακρίνεται δὲ ὑπὸ τοῦ ἀκροωμένου καὶ τῆς ὁ διμιλῶν, ἐκ τῆς μεταβιβαζούμενης φωνῆς, γνωστῆς προηγουμένως οὕσης.

Β') Κατὰ τὰ ἐν Νέα Ὅρκη πειράματα τὸ τηλέφωνον διεκθίζει τὴν φωνὴν καὶ ὅταν εἰς τὴν διάβασιν τοῦ ἡλεκτρικοῦ φεύματος παρεντεθῶσι δέκα καὶ ἐξ ἄνθρωποι κρατούμενοι διὰ τῶν χειρῶν, τοῦθ' ὅπερ παρεμβάλλει μεγίστην ἀντίστασιν εἰς τὴν διάβασιν τοῦ ἡλεκτρικοῦ φεύματος. Πειράματα τοῦ Breguet ἐν Παρισίοις ἀπέδειξαν τὸ αὐτό.

Γ') Ἐρήθη μὲν δὲ ἀν συγχρόνως διέρχονται ἡλεκτρικὰ φεύματα διὰ νημάτων παρκεμένων τῷ μεταλλικῷ νήματι τοῦ τηλεφώνου, τότε δὲν μεταδίδει φράσεις εὐκρινεῖς, ἀλλὰ ψόφους δορίστους, νεώτερα διμας πειράματα, γενόμενα μεταξὺ τῆς Douvre καὶ Callais, ἐπὶ δύο ὥρας διαρκέσαντα καὶ ὑπὸ τοῦ Bourdeau, μέλους τῆς ἐταιρίας τῶν ὑποθρυχίων τηλεγράφων διευθυνόμενα, ἀπέδειξαν δὲ τὸ νηματοῦ τηλεφώνου διεκθίζει εὐκρινεῖς φράσεις ἐν ᾧ συγχρόνως διὰ τῶν λοιπῶν νημάτων τοῦ ὑποθρυχίου κάλω διέρχονται φεύματα ἡλεκτρικὰ τοῦ κοινοῦ τηλεγράφου Mors.

Δ') Βεβαίοι μὲν ὁ τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως ἡλεκτροιστῆς Preese δὲ τὴν ἕκουσεν εὐκρινῶς διὰ τοῦ τηλεφώνου διμιλίκιν εἰς ἀπόστασεως 51½ χιλιομέτρων, ἀλλὰ καὶ εἰς ἔτι μείζονα ἀπόστασιν εὑδιάκριτος γίνεται. Παραδέχονται τὴν σήμερον, δὲ εἰς ἀπόστασιν μείζονα τῶν 363 χιλιομέτρων, ἥτοι 45 φοράς μεγαλειτέρων τῆς εἰς Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ, δὲν δύναται νὰ χρησιμεύσῃ τὸ τηλέφωνον. Ο χρόνος καὶ νέα πειράματα διδάξουσιν ἡμᾶς.

Ε') Οἱ χρώμενοι τῷ τηλεφώνῳ δὲν ἔχουσιν ἀνάγκην νὰ ἐκμάθωσι προηγουμένως τὸν τρόπον τῆς χρήσεως, ὡς δι' ἐπιπόνου ἐργασίας προπαρασκευάζονται: οἱ χρώμενοι τῷ κοινῷ τηλεγράφῳ Mors. Ἀρκεῖ νὰ προφέρωσιν εὐκρινῶς καὶ θραύσας οἱ διὰ τοῦ τηλεφώνου συνδιαλεγόμενοι. Καὶ ἄλλας μὲν ἀνάγκας ἐκπληροῦ τὸ τηλέφωνον, ἄλλας δὲ δὲν χρήσει ἡλεκτρικὸς τηλεγράφος: ἔνατεροι ἔχουσιν ἵδια πλεονεκτήματα, τὸ δὲ τηλέφωνον δὲν ἀφίνει ἔχην τὸν τηλεγράφους, ὡς δὲ κοινὸς τηλεγράφος, κτλ.

ΣΤ') Η ἐφεύρεσις τοῦ τηλεφώνου ἀνήκει δικαιίως τῷ Graham Bell. Καὶ προηγότερα μὲν συτευχῇ, δὲ ὡς ἔξηρχοντο ψόφοι: ἡ ἡχοί, ὡς αἱ τῶν καὶ. De la Rive ἐν ἔτει 1843 καὶ Reiss ἐν ἔτει 1861, κτλ., ἔναρθρον τηλέφωνον διμας, μεταδίδον εἰς μεγίστην ἀπόστασιν φράσεις ἀ-

κριθεῖς, δ Graham Bell ἀπὸ τοῦ 1873 ἐργάζομενος, ἐπρχυματοποίησε πρώτος.

20. Ὁ ἄνθρωπος ἐρευνῶν τὰ ποιήματα τοῦ Δημιουργοῦ, οὐχι μάζει αὐτὰ καὶ οὐδὲ ἔχεται, ἐξαιρέτως δὲ τὴν πρόνοιαν ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως αὐτοῦ καὶ τὴν ἀπλότητα τῶν αἰτίων πρὸς παραγωγὴν πλείστων καὶ ποικίλων φυσικῶν φαινομένων. Ὅπερέχων τῶν λοιπῶν ζώων κατά τε τὸ λογικὸν καὶ τὸν διάφορον ὅργανισμὸν τοῦ σώματος αὐτοῦ, καὶ περ ποιηθεὶς ὑπὸ τοῦ Δημιουργοῦ νὰ μὴ δημιουργῇ μὲν αὐτὸς ὅλην, οὐδὲ νὰ δίδῃ ζωὴν, ἐμβάλλει κατὰ τὸ δοκοῦν εἰς κίνησιν ὥρισμένην, ὀψελίμην αὐτῷ, τὰ φύσει ἐπιδεκτικὰ κινήσεως.

Διὰ τὴν ἐνεργείας τοῦ ἀτμοῦ, τοῦ τηλεγράφου, τοῦ τηλεφώνου, τῆς πυξίδος, τῶν ἀλεξικεράνων, κτλ., κατέκτησε τὴν φύσιν καὶ έκσυλεύει, νόμιμος κυριάρχης αὐτῆς διὰ τὸν νοὸς γινόμενος.

Δ. Σ. ΣΤΡΟΥΜΠΟΣ.

Η ΤΟΥ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ ΥΜΝΟΥ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς πρώτης μεγάλης πολιορκίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν Ἀράβων τῷ 626 δ βασιλεὺς Ἡράκλειος, ἀναλογίζομενος μὲν τὸν ἔσχατον κίνδυνον ἐκ τοῦ δποίου ἀπηλλάγη τὸ ἔθνος, ἀγταποκρινόμενος δὲ εἰς τὰ αἰσθήματα τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ στρατοῦ, οἵτινες δὲν ἡγωνίσθησαν τοσοῦτον γενναίως εἰμὴ πεποιθότες εἰς τὴν προστασίαν τῆς πολιούχου Παναγίας Θεοτόκου, ἐνέκρινεν εἰς δήλωσιν ἀτίδιου πρὸς αὐτὴν εὐγνωμοσύνης, τὴν καθιέρωσιν τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἀκαθίστου Ὅμρου, ἡτις μέχρι τῆς σήμερον τελείται παρ' ἡμῖν τὴν παρασκευὴν τῆς Ε' ἔβδομάδος τῆς μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, καὶ εἰς τὴν ἐποίαν προσετέθη βραδύτερον ἢ μηνή τῶν δύο πολιορκιῶν, καθ' ἃς οἱ Ἀράβες τοσοῦτον γενναίως ἀπεκρίνθησαν ἀπὸ τῆς πρωτευούστης ἐκείνης. Τίς Ἔλλην δὲν γνωρίζει τὸν ὕμιγον τὸν κατὰ τὴν ἀκολουθίαν ταῦτην φαλλόβρενον ἐκ διαλειμμάτων εἰς τιμὴν τῆς ἴδιαζούσης προσάτιδος τοῦ χριστεπωνύμου πληρώματος;

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια!

Ω; λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν, εὐγαριστήρια

Ἀναγράφω Σοι, ή πόλις Σου, Θεοτόκε.

Ἄλλ; ως ἔχουσα τὸ κράτος ἀπρομάχητον,

Ἐκ παντούν με κινδύνων ἐλευθέρωσον,

Ίνα κράζω Σοι γατρες νύμφη ἀνύμφευτε.

Τίς Ἔλλην δὲν ἀκούει κατ' ἔτος μετὰ κα-

1. Μετὰ τὴν πανωλεθρίαν τῶν Ἀράβων κατὰ τὴν δευτέραν πολιορκίαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως (718 μ. Χ.), οἱ γενναῖοι καὶ εἰσεβεῖς κάτοικοι τῆς πόλεως ἔδραμον εἰς τὸν νεόντας αὐτῆς καὶ πρὸ πάντων εἰς τὸν πρωτεύοντα ναὸν τῆς ἀγίας Σοφίας ἵνα εὐγαριστήσωσι τὴν ἐπρεσβείας ἀκοίμητον Θεοτόκον, εἰς τὴν προστασίαν τῆς ὑπὲραίσθητης θεοτόκου, διόπειραίς την προσετέθησαν τῆς ὑπὲραίσθητης θεοτόκου, καὶ διελύθη καθ' ἥν ημέραν τελούμεν τὴν κοιμήσιν τῆς ὑπεραγίας ἡμῖν Δεσποίνης καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· ἵνα δὲ ἔσαει πανηγυρίζεται τὸ μέγα ἐκεῖνον ἄθλον, ἢ μηνήν αὐτοῦ προσετέθη εἰς τὴν τοῦ Ἀκαθίστου Ὅμρου θεο-